ÄRSYKE

STIMULUS 50

2/2012

PÄÄKIRJOITUS

Pienten tekojen historiaa

Jipii! Mahtavaa! Brilliant! Viimeistään psykalaisuus on tehnyt minusta yltiöpositiivisen ihmisen. Tällä kertaa iloon on aihettakin, sillä Stimulus on täyttänyt 50 vuotta. Syksyn Ärsyke on merkkipäivän kunniaksi koottu juhlanumero.

Miksi olen niin innoissani Stimuluksen historiasta? Ehkä hienointa on huomata, kuinka pienistä teoista järjestömme taipale koostuu. Emme juhlisi viidenkympin virstanpylvästä, ellei **Martti Takala** olisi sattumoisin kutsunut **Isto Ruoppilaa** Jyväskylään assistentiksi vuonna 1959. Stimuluksen nimikin valittiin avoimella nimikilpailulla. Yksittäisillä ihmisillä on ollut valtava vaikutus Stimuluksen vaiheisiin. Jokainen voi panoksellaan oikeasti vaikuttaa, jos haluaa.

Menneisyyden jäljittäminen näin pienessä mittakaavassa on haasteellista. Stimuluksen vaiheista ei ole kirjoitettu historiikkeja, eikä edes Google anna vastauksia. Sen sijaan tiedot on kerätty tekijöiltä itseltään. Olenkin erittäin tyytyväinen, että lehden sivuilla kuullaan kaikkia kunniajäseniämme. Myös Jylkkärin digiarkistoja kahlaamalla löytyy kullanarvoisia katkelmia vuosien takaa. Vaikka juhlanumero keskittyy Stimuluksen alkuvaiheisiin ja nykyhetkeen, niin välissäkin olevilta vuosilta riittäisi kerrottavaa lehtitolkulla.

Muisteloiden ohessa syksyn Ärsyke jatkaa kevään lehden perinteitä. Moni vakiopalsta säilytti paikkansa, ja **Anniina Kuusela** on piirtänyt uuden satsin upeita kuvituksia. Muutoksena lehden taittaminen siirtyi vastuulleni. Alkuvaikeuksien jälkeen elämäni ensimmäinen taittokokemus sujui yllättävän kivuttomasti. Tästä kiitos kuuluu edelliselle taittajalle **Noorallе** ja kämppikselleni **Juholle**, joiden ohjeistus taitto-ohjelman käytössä on ollut korvaamatonta. Muistakaa kommentoida lopputulosta myöhemmin ilmestyvässä palautekyselyssä.

Vaikka lehden lopussa on erillinen viihdeosio, on jaottelu toivottavasti keinotekoinen. Tarkoitus on, että juhlanumero tarjoaisi viihdyttävää lukemista kannesta kanteen.

Lukemisen iloa!

ARIMO KERKELÄ
Onnellinen päätoimittaja

PUHEENJOHTAJA

Katseet kohti tulevaa

Näin vuoden loppupuolella ja hallitushaun lähestyessä tulee pohtineeksi, kuinka paljon yksi vuosi merkitsee. Se on kuitenkin lyhyt pätkä elämässä, mutta voi – toivottavasti – sisältää hurjasti kaikkea.

Vuosi 2012 on Stimuluksen juhlavuosi, sen taitekohta janalla nollasta sataan. Stimuluksen historiaa ovat värittäneet passiivisempien ja aktiivisempien kausien vaihtelu, välillä koko ainejärjestö on ollut aivan unohduksissa. Toivoisin tällaisen, ainakin kaikista jyrkimpien alamäkien todennäköisyyden alentamista mahdollisimman tehokkaasti. Tässä avainsanana toimivat mielestäni toimijat, ja heidän valikoitumisensa ja panostuksensa rattaiden pyörittämisessä. Vuodesta toiseen toimivaa motivoitunutta toimintaketjua ei ole hyvä päästää katkeamaan, siitä olemme vastuussa juuri me tämän hetken stimuluslaiset.

Vuosi voi saada aikaan paljon kehitystä ainejärjestön toiminnassa, mutta se voi ikävä kyllä myös puuduttaa ja kangistaa kaavoihin. Kyse on hallituksen, ja koko ainejärjestön, yhteisestä fiiliksestä, siitä tekemisen meiningistä. Mitä enemmän yhteishenkeä löytyy, sitä enemmän vuosi tuo tulleessaan. Kun jokainen kantaa kortensa kekoon, korsista tulee ihan normaali juttu eikä kukaan kauhistu, vaikka raahattavana olisikin joulukuusi. Kun pyörä lähtee pyörimään kunnolla ja kaikki ovat siinä läsnä henkisesti ja fyysisesti, on tilanne optimaalinen. Parhaassa tapauksessa pestiesittelyissä kuultu fraasi ”voit tehdä niin paljon kuin itse haluat” ei kerro minimimäärästä, vaan suhteellisen avoimista kehitysmahdollisuuksista.

Meille tulee joka vuosi uusi lasti tuoreita stimuluslaisia valmiina kokemaan, mitä psykologialla on heille antaa. Stimulus on mukana fuksien yliopistoelämässä sen syntyhetkistä lähtien. Myös alkurientojen jälkeen toivon opiskelijoidemme, yli 400 stimuluslaisen, tiedostavan sen potentiaalin, jolla Stimulus voisi heidän arkeensa tuoda jotain uutta, oli se sitten excursio tulevaisuuden työpaikkaan tai huikeat sitsit marraskuista loskasäätä piristämään. On hyvin arvokasta päästä sekoittamaan vuosikurssipakkaa ja tutustua vaikkapa aikaisemmin aloittaneisiin psykalaisiin, olemmehan kaikki tulevia kollegoja.

Vuodesta toiseen stimuluslaiset ovat todistetusti yliopiston parasta laatua. Jatketaan siis kanssakäymistä samaan malliin, niin tulevan talven pakkasetkaan eivät kulkua hidasta!

Lumisateisin terveisin,
JOHANNA PEKKALA
Stimuluksen puheenjohtaja

Sisällys 2/2012

2 Pääkirjoitus & Puheenjohtajalta
3 Sisällysluettelo

Paikalliset
4-5 Kysely: Uskotko valmistuvasi aikataulussa?
6-7 Mitä piilee Stimuluksen kaapissa?
8 Arkistojen kätköistä & Kunniajäsenet
9 Laitoksen johtajan onnittelut
10-11 Jaana Mäki: International Congress of Psychology -matkakertomus

Stimulus 50 vuotta
12-13 Stimuluksen syntymä
14-15 Kalevi Kivistö & Lea Pulkkinen: Muistoja Stimuluksen alkuajoilta
16 Martti Takala - mies kaiken takana
17 Ville Ritola: Onnea menneeseen ja tulevaan
18-19 Vuosijuhlat kuvina

Viihde
20 Sitaatti & Psykologit perimmäisten kysymysten äärellä
21 Paremmat luentomuistiinpanot
22-25 Hallitusvisa
26 Vitsit & Puuhatehtävä!
27 ÄRSYTTÄÄ-palsta & Stimppaukon seikkailut 2

Ärsyke

Päätoimittaja ja taittaja
Arimo Kerkelä
arimo.j.kerkela@student.jyu.fi

Kansi ja kuvitus
Anniina Kuusela

Paino
80 kpl

Ilmestymispäivä
15.11.2012

Ärsyke on Stimulus ry:n jäsenlehti, joka ilmestyy 2 kertaa vuodessa. Lehti ottaa vastaan sen aihepiiriin kuuluvia kirjoituksia ja kuvia. Lehden sisältö ei välttämättä edusta Stimulus ry:n virallista kantaa. Lehti ei vastaa artikkeleissa esiintyvistä mahdollisista virheistä.

KYSELY

Uskotko valmistuvasi aikataulussa?

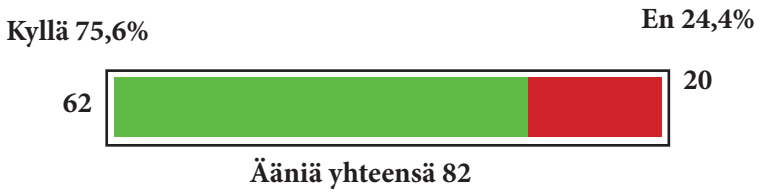

Tällä kertaa kysyimme opiskelijoilta, uskovatko he valmistuvansa laitoksen toivomassa aikataulussa. Kaikki kyselyyn vastanneet 1. vuoden opiskelijat luottivat tahtiinsa, mutta myöhemmiltä vuosikursseilta löytyi myös epäilijöitä.

Kuvitus Anniina Kuusela

Kyllä

”Psykalta on minusta aika helppo valmistua ajallaan, jos muu elämäntilanne ei kauheasti sodi sitä vastaan. Opintoohjaus on ihan hyvää ja opintosuunnitelmakin on pakko tehdä.”

”Oikeasti vastaukseni olisi erittäin vahva ehkä. Haluaisin saada psykan pakolliset syventävät opinnot tehtyä kahden seuraavan lukuvuoden aikana ja sitten lähteä ulkomaille (puoli)ammattilaisurheilijaksi ja siinä sivussa ehkä vähän opiskelemaan. Saa nähdä, mitä tulevaisuus tuo tullessaan. Psykologin töihin ei kuitenkaan ole mikään kiire.”

”Olen jo tehnyt sekä perus- että aineopinnot pääaineesta ja aloitan kandin tekemisen vuoden 2013 alussa, vaikka olen toisen vuoden opiskelija.”

”Miksipä en :)”

”Uskon valmistuvani ajoissa, mikäli laitos on valmis pieniin joustoihin vaihto-opiskeluni takia... Omasta aktiivisuudestani ei kuitenkaan pitäisi jäädä kiinni!”

”Näillä näkymin saan psykan opinnot kasaan vajaassa 5 vuodessa. Pääaineen opinnot on mielestäni aikataulutettu selkeästi verrattuna muihin aineisiin. Laitos myös kannustaa suoriutumaan ajallaan!!”

”minulla on melko selvät sävelet opintovalinnoissa ja aikatauluissa.”

”Olen hemmetin ahkera.”

”Kaikki suunniteltu ja handlaa.”

”Olen niin vanha, etten jaksa enää bilettää.”

”Viimeiset kolme kuukautta meneillään :)”

”Helppoa.En kuitenkaan haluaisi valmistua ikinä, koska opiskelu on niin kivaa.”

Luottavaiset vuosittain

1. vuosi: 100% (N = 16)
2. vuosi: 73,6% (19)
3. vuosi: 81,3% (16)
4. vuosi: 64,7% (17)
5. - n. vuosi: 57,1% (14)

En

”Ei kykyne, liian hapokasta, tuuletus liian kylmällä ylipiston kirjaston lukusalissa”

”Olin opiskelijavaihdossa, joten se venyttää aikatauluani. Pystyisin mahdollisesti valmistumaan aikataulussa, jos painaisin töitä hiki hatussa, mutta en halua ajaa itseäni burn outin partaalle. Haluaisin myös huomauttaa että laitoksen toivoma aikataulu on utopistinen, sillä harjoittelu tapahtuu aina ja gradu täytyy olla valmis ennen sitä, joten käytännössä ihmiset valmistuvat viidessä tai kuudessa jne. vuodessa. Opinnot sis joko venyvät tai kiristyvät puolella vuodella. Itse valitsen lievän venymisen.”

”Teen enemmän opintoja kuin tutkintoon vaaditaan.”

”elämäntilanteen muutoksen takia valmistuminen venyy ainakin 3 vuodella.”

”Äitiysloma”

”Psykologian opiskelijoilla tuntuu olevan järjetön kiire työelämään. Ilmeisesti olemme nopeiten valmistuvia opiskelijoita yliopistolla, mitä kuvaa hyvin, että harva käyttää kokonaan tuota 5 ja puolta vuotta opintoihinsa. Koen olevani hurja, kun uskallan venyttää opintojani puolella vuodella. Nim. Erilainen psykalainen”

”Opetuksen laadun heikkoudesta johtuva motivaation puute. Psykolgian opiskelijoille tarkoitettujen kurssien päällekkäisyys. Se, että tuo 5.5v ei edes vastaa keskiarvoa, joka on yli 6. Se, että työmarkkinoille ei ole kiirettä, siellä ollaankin sit loppuelämä. Se, että meillä tulee olemaan töitä kaikilla, ainakin vielä, ja melkein siellä missä haluaa. Ja ihan vaan piruillakseni. Notta siitä!, vastasin muuten klo 3 yöllä niin.”

”Liian paljon mielenkiintoista toimintaa yliopistossa, jotta voisi ohittaa noin vain!”

”Vaihto pidensi opintoja, joten ainakin jonkin verran enemmän tulee toivottuun aikatauluun. Eikä muutenkaan huvita kiirehtiä, kun haluaisi, että yliopistosta jäisi käteen muutakin kuin suppea putkitutkinto.”

”Vaihto. Opiskelijaelämästä ja sen vapaudesta nauttiminen. Se, ettei ole mihinkään kiire.”

”Viides vuosi alkoi ja ainakin se +2½ on vielä tämän jälkeen edessä. Aikaa on kulunut opiskeluiden lisäksi työntekoon sekä myös ihan puhtaaseen lorvailuun. Eikä kyllä harmita tai edes hävetä, opintoputken lisäksi on hyvä välillä vähän elääkin.”

Mitä piilee Stimuluksen kaapissa?

Jos tylsyys uhkaa Ylistönmäellä, on apu lähempänä kuin luuletkaan. Stimpan kaappi on kalustettu ajantappoon sopivilla välineillä.

Teksti ja kuvat Arimo Kerkelä

Jyväskylän asuntopula ei koske vain opiskelijoita, vaan myös ainejärjestömme on saanut siitä osansa. Mattilanniemestä muuttanut **Stimulus,** 50, asustelee nykyisin 0,3 neliömetrin tilaihmeessä Ylistönmäen aulassa.

Haaveissa siintää suurempi yksiö tai edes kimppakämppä lähistöltä, mutta jonot ovat pitkiä eikä Stimppa ole listan kärjessä. Kyllähän nämä jutut tiedetään.

Jotain hyvää evakkoasuntolassa sentään on. Rinnakkaiselo kaappinaapureiden, kuten **Puolueen** ja **Fokuksen** kanssa on sujunut ilman varoituksia ja häätöuhkauksia. Tosin muut aulan asukkaat tuntuvat pitävän hauskaa lähinnä keskenään.

Jos haluaa pistäytyä Stimpan luona, löytyy kämppä helposti: kaapin oveen on teipattu näyttävästi Stimpan nimi ja logo. Postiakin voi jättää kaapin päällä lojuvaan postilaatikkoon.

Stimpan koti on pieni, mutta tila on hyödynnetty tehokkaasti. Kalusteita ja tarvikkeita riittääkin lähes jokaiseen käyttötarpeeseen.

Muun muassa **Dumpin** ja **Tiltin** ainejärjestötiloissa on omat jääkaapit. Stimpan yksiöstä ei löydy edes keittokomeroa, mutta aivan ilman keittiötarvikkeita emme elä mekään. Kaapista löytyy kahvinkeitin sekä pahvimukeja ja -lautasia kaiken varalta.

Myös viimevuotisesta JYYn ympäristökilpailun voitosta muistuttava ympäristömerkki on löytänyt tiensä ainejärjestötilaan.

> Haaveissa siintää suurempi yksiö tai edes kimppakämppä lähistöltä

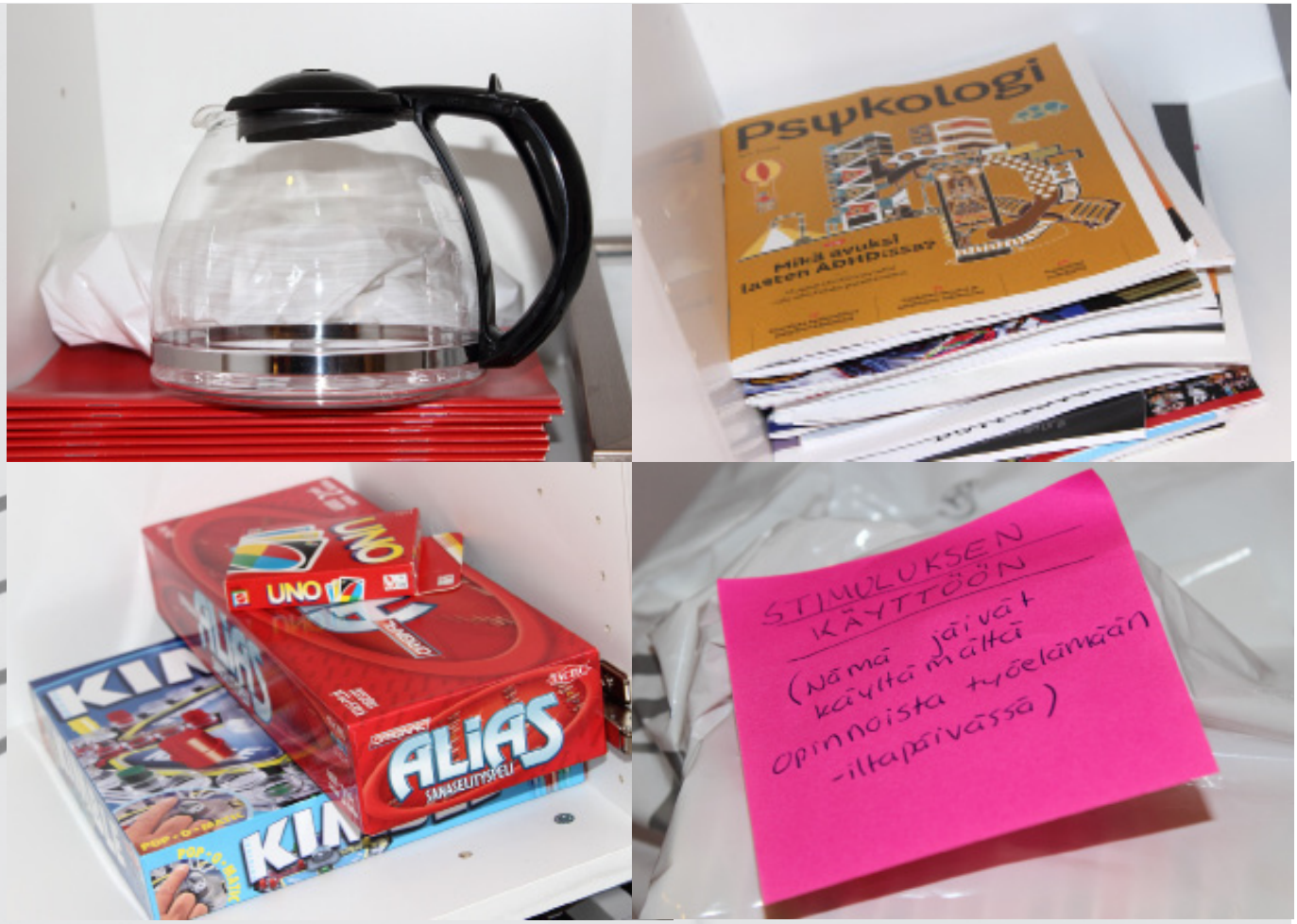

Kaapin tavarat ovat vapaasti kaikkien hypisteltävissä. Lehtipinosta löytyy mielenkiintoisia julkaisuja niin suomeksi kuin englanniksikin. Vielä uutuuttaan kiiltävät lautapelit ovat kaikkien tuntemia klassikkoita.

Asuntoon ei kuulu myöskään olohuonetta tai telkkaria. Sen sijaan viihdykkeenä toimivat lautapelit. *Alias*, *Kimble*, *Uno* ja kumppanit ovat vapaasti stimppalaisten pelattavissa.

Jokaisella itseään kunnioittavalla psykalaisella on valtava kokoelma oman alan kirjallisuutta. Näin myös Stimuluksella. Klassikkokirjojen sijaan Stimpan lukemisto koostuu alan lehdistä, kuten *Psykologista* ja *Psykologiasta*.

Eniten hyllyssä on kuitenkin vanhoja *Ärsykkeitä*. **Annakaisa Varjus** on tehnyt valtavan työn ja kerännyt kaappiin toistakymmentä lehtemme vanhaa numeroa. Historiallisia läpysköjä on aina 70-luvun lopulta asti. Vanhojen vuosikertojen lisäksi myös uusimmat lehdet päätyvät Stimuluksen kokoelmiin.

Kaappiin on kasattu myös muuta luettavaa, kuten toisten ainejärjestöjen lehtiä. Lehtipinossa löytyy myös pari ilmaisjakelua. Pitäisiköhän oveen teipata Ei mainoksia -kyltti?

Ainejärjestöhommissa on usein se ongelma, että työt seuraavat kotiin. Näin on käynyt myös Stimpalle itselleen. Asunnon yläkerrassa on kansiotolkulla kurssipalautekoonteja, joihin jäsenet voivat tutustua halutessaan.

Käyttöesineitä siis riittää, vaan mikä on muun sisustuksen laita? Homma hoidossa. Tauluja on vain yksi, mutta se on sitäkin komeampi: kullanhohtoisillla kehyksillä koristeltu JYYn ympäristömerkki muistuttaa vuoden 2011 ympäristokilpailun voitosta.

Stimuluksen asunnossa on avoimet ovet joka päivä. Tervetuloa kyläilemään!

Arkistojen kätköistä: Ärsyke 3/1981

MITÄ SITTEN?

Taas on perjantai. Ei millään enää viitsisi lukea, vaikka pakko kai olisi. Ehtiihän sitä sitten. Sitäpaitsi äänistä päätellen muutkaan ei lue, käytävät kaikuvat riemukkaista äänistä. Onhan viikonloppu.

Rentukkaan vaan näkyy olevan jonoa, vaikka sinne on pääsymaksu. Jonossa suurin osa on kaupunkinuorisoa. Mitähän ne täältä oikein hakee? Tututkin on kaikki jossakin.

Jos vaihteeksi lähtiskin kaupungille. Jossain pubissa vois jutella tavallisten ihmisten kanssa. Sitä kuulemma voi turtua, jos jatkuvasti puhuu vain opiskelijoitten kanssa, opiskelijoita kiinnostavista asioista. Sitä teoretisoituukin.

X X X

Täällä on paljon väkeä. Ihmiset puhuvat melko maallisista ja yksinkertaisista asioista. Yleensä aika rehellisesti ja koskettavastikin. Jotkut väittelevät kovaäänisesti, hakevat sitten lisää votkapuolukkaa. Tuolla tanssitaankin, tangoa. Sitten humppaa. Nurkassa heitetään tikkaa. Naapuripöydässä joku nainen tilittää elämäänsä, hänellä lienee ongelmia.

X X X

Ei sitä kauan jaksa täällä olla. Parempaa musaakin pitäisi löytyä. Eikä täällä ole tuttuja. Vieläköhän ne Rentukassa möisivät yhden isotoopin?

antabus

Lisää vanhoja Ärsykkeitä voi lukea Stimuluksen kaapilla Y33:n aulassa.

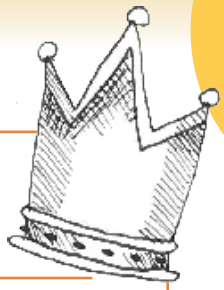

Kunniajäsenet

- Ministeri Kalevi Kivistö
- Professori emerita Lea Pulkkinen
- Professori emeritus Isto Ruoppila
- Stimulus valitsi kunniajäseniä tänä vuonna ensimmäistä kertaa.

Laitoksen johtajan onnittelut

Hyvä Stimulus, hyvät opiskelijat

Jyväskylän yliopiston psykologian opiskelijoiden ainejärjestön Stimuluksen täyttäessä 50 vuotta on hyvä pohtia Stimuluksen merkityksestä opiskelijoille, henkilökunnalle ja koko laitokselle.

Stimulus kokoaa yhteen opiskelijoita. Se on luonnollinen ympäristö, jossa voidaan tavata muita alan opiskelijoita omalta laitokselta, mutta myös muista laitoksista ja yliopistoista. Erityisen tärkeää tämä on opintojen alussa. Stimulus auttaa uusia opiskelijoita opintojen aloittamisessa, opintojen suunnittelussa ja muissa opiskeluun liittyvissä asioissa sekä myös monissa käytännön asioissa. Tässä opiskelijat ovat parempia asiantuntijoita kuin opettajat.

Lisäksi Stimuluksen järjestämät tapahtumat lisäävät opiskelijoiden välistä vuorovaikutusta. Ainejärjestö auttaa luomaan sosiaalisia suhteita. On tärkeää kuulua ryhmään ja olla mukana ryhmissä ja yhteisöissä. Ainejärjestö on myös järjestänyt täydentävää koulutusta, joka on suuntautunut esimerkiksi työelämävalmiuksien lisäämiseen. Laitos on pyrkinyt tukemaan tätä toimintaa, joka laajentaa laitoksen omaa ammatillista opetusta. Kaikella tällä toiminnalla Stimulus auttaa opiskelijoita luomaan identiteettiä psykologian opiskelijana ja psykologina.

Psykologian laitos on varsin suuri yhteisö, johon kuuluu useita satoja henkilöitä. Stimulus toimii tässä yhteisössä kanavana, jota kautta henkilökunta ja opiskelijat voivat pitää yhteyttä ja keskustella opiskeluun ja työelämään liittyvistä asioista. Se on luonnollinen väline siinä rakentavassa yhteistyössä, jota meillä on ollut jo pitkään. Stimulus ja suuri joukko opiskelijoita on auttanut vuosittain opetuksen kehittämisessä ja sen arvioinnissa. Tämä toiminta on erityisen tärkeää myös siitä syystä, että uudessa yliopistojen tulokselliisuusmallissa - jonka perusteella yliopistolle jaetaan rahaa - on mukana myös opiskelijoiden palaute.

Erityisesti niille opiskelijoille, jotka ovat mukana aktiivisemmin Stimuluksen toiminnassa se tarjoaa mahdollisuuden lisätä omia työelämätaitoja. Toiminnan organisoiminen, kokousten ja koulutusten järjestäminen sekä neuvottelutilanteet henkilökunnan kanssa ovat usein varsin vaativia ja haastavia tilanteita. Tätä kaikkea edellä kuvattua toimintaa arvostetaan. Väittäisin, että Stimuluksella on merkitystä Suomen psykologikentälle. Jyväskylän laitos kouluttaa kolmasosan kaikista Suomen psykologeista. Stimulus siis vaikuttaa tai voi vaikuttaa kolmasosaan Suomen psykologeista.

Laitoksen ja henkilökunnan näkökulmasta mieleen tulee joitakin ajatuksia Stimuluksen tulevaisuudesta ja tulevaisuuteen liittyvistä haasteista. Yhtenä haasteena voi olla se, miten saadaan aktiivisia opiskelijoita mukaan ainejärjestön toimintaan myös jatkossa? Voidaan myös pohtia mikä on olennaista Stimuluksen toiminnassa? Mihin ainejärjestön ja opiskelijoiden aika ja voimavarat käytetään? Mistä asioista Stimuluksen erityisesti pitäisi huolehtia? Yksi mahdollinen haaste voi olla myös se, miten pidetään yllä rakentavaa yhteistyötä myös jatkossa laitoksen henkilökunnan ja opiskelijoiden välillä. Ehkä Stimuluksen hallitus voisi käydä keskustelua näitä aiheista.

Laitoksen henkilökunta on erittäin tyytyväinen opiskelijoiden ainejärjestön toimintaan ja arvostaa sitä. On hienoa työskennellä opiskelijoiden kanssa. Juhlavuoden kunniaksi psykologian laitos haluaa tukea Stimulusta 1500 eurolla.

Onnittelut ja kiitokset laitoksen henkilökunnan puolesta psykologian opiskelijoille ja heidän hienolle ainejärjestölleen Stimulukselle.

RAIMO LAPPALAINEN
Professori, laitoksen johtaja

Kirjoitus pohjautuu Lappalaisen puheeseen Stimuluksen vuosijuhlilla.

Kuva: Ville Kotimäki

> Stimulus vaikuttaa tai voi vaikuttaa kolmasosaan Suomen psykologeista.

International Congress of Psychology, ICP 2012 -matkakertomus

ICP 2012 järjestettiin 22.-27. heinäkuuta Kapkaupungissa, Etelä-Afrikassa. Tapahtumaan osallistunut opiskelijamme Jaana Mäki kertoo kokemuksistaan.

Teksti Jaana Mäki / Kuvat Larita Engelbrecht ja Jaana Mäki

Kun ensimmäisen kerran kuulin ICP 2012 -kongressista viime vuoden syksyllä, pidin sitä lähinnä saavuttamattomana haaveena. Ajatus psykologian suurimmasta kansainvälisestä kongressista Etelä-Afrikan Kapkaupungissa tuntui liian kaukaiselta ensimmäisen vuoden psykologian opiskelijalle, mutta se jäi kuitenkin kummittelemaan mielessä jonnekin ajatusten taustalle. Kun sitten tämän vuoden alussa kuulin Stimuluksen sähköpostilistan välityksellä kongressiin osallistumisen olevan täysin saavutettavissa oleva haave, päätin siltä istumalta, että tätä tilaisuutta en jätä käyttämättä!

Turun yliopistosta mukaan ilmoittautui toinen seikkailunhaluinen psykologin alku **Leena**, jonka kanssa jaoimme saman kunnianhimoisen ajatuksen siitä, että Etelä-Afrikan kongressiin oli päästävä hinnalla millä hyvänsä. Vaikka meitä oli vain kaksi innokasta matkalle lähtijää, emme onneksi silti joutuneet selviämään matka-apurahojen hakemisesta ja muista käytännön asioista ihan kahdestaan, vaan meitä auttoi kansainvälisissä kongressiasioissa kokenut jyväskyläläinen psykologian opiskelija **Nina Lindgren.** Ninalta saimme kultaakin arvokkaampia vinkkejä siitä, mistä voisimme hakea matka-apurahoja sekä konkreettista apua hakemusten kirjoittamisessa. Kevät hurahti hakemuksia lähetellen, lentolippuja ja Kapkaupungin majoitusvaihtoehtoja selaillen, ja viimein apurahojen varmistuttua maksoimme kongressin osallistumismaksun: seikkailu oli ihan oikeasti alkamassa! Heinäkuun lopulla koitti sitten viimein aika pakata matkalaukut ja suunnata nenä kohti maapallon eteläpuoliskoa.

Jo Kapkaupungin lentokentälle saapuessamme saimme tuntea eteläafrikkalaisen vieraanvaraisuuden, kun meitä oli vastassa ICP:n edustajat. Yli vuorokauden matkustamisen

jälkeen oli oikein iloinen yllätys, kun meille kongressiin osallistujille oli järjestetty kuljetus lentokentältä suoraan hotelleillemme.

Kongressi alkoi täydellä höyryllä heti saapumisestamme seuraavana päivänä. Vasta kun saimme kongressin ohjelmakirjasen käteemme, aloimme todellisuudessa ymmärtää, kuinka valtavaan tapahtumaan olimmekaan lähteneet mukaan. Järjestäjiltä kuulimme, että kongressiin oli odotettavissa yli 6000 psykologia yli 110 maasta! Viikon aikana nousi kerran jos toisenkin lievä ahdistus kurkkuun kun tajusi, että yhtä aikaa päällekkäin meni ainakin parikymmentä toinen toistaan mielenkiintoisempaa luentoa ja raakoja valintoja oli tehtävä sen suhteen, mitä menee seuraamaan. Puhujia oli psykologian kaikilta mahdollisilta osa-alueilta; ohjelman monipuolisuus ei varmasti jättänyt ketään osallistujaa kylmäksi.

Kongressi jäsentyi muistiini suurena kokonaisuutena, josta on hyvin hankala erotella mitään yksittäisiä osia. Erityisen suuren vaikutuksen minuun teki yleisesti se, kuinka valtavan laajaan ammattiin ymmärsin muutaman vuoden kuluttua valmistuvani. Kongressipuhujat ympäri maailmaa avasivat silmiäni ymmärtämään, että vaihtoehtoja ammattimme harjoittamiseksi on ainakin tuplaten lisää siihen, mitä olemme länsimaalaisesta perspektiivistä tottuneet ajattelemaan. Juuri tämän koin erityisen antoisana kongressissa: oman ajatusmaailman avartumista psykologian suhteen. Psykologian erityiskysymyksiä esimerkiksi kehitysmaissa ei ollut koskaan ennen tullut ajateltua niin laajasti. Meitä tarvitaan myös siellä, missä ehkä ajattelemme tarvittavan vain vettä ja ruokaa köyhän väestön hengissä pitämiseksi, tai siellä, missä sodat horjuttavat ihmisten arkipäivän turvallisuutta.

> Menetin sydämeni tuolle rytmikkään rumpumusiikin maalle

Etukäteen en osannut aavistaakaan, kuinka paljon kongressista tulen saamaan, ja näin jälkeenpäin olen äärimmäisen onnellinen päätöksestä lähteä tälle matkalle. Tuo uusien ajatusten täyttämä kongressiviikko kasvatti ammatti-identiteettiäni vahvemmin kuin yksikään psykologian kurssi yliopistossa. Epäilyni siitä, onko maailman suurimmalla psykologian kongressilla annettavaa näin opintojen alkuvaiheessa olevalle opiskelijalle, osoittautui täydellisen turhaksi. Kongressi ylitti kaikki odotukseni tuhannesti, ja toi lisäpotkua myös opintoihin.

Myös kongressin jälkeinen viikko, jonka vietimme Etelä-Afrikkaan tutustuen, tarjosi upeita lomakokemuksia opiskelujen jälkeen. Safarin villieläimet, jylhän Pöytävuoren valloitus jalkaisin, henkeäsalpaavan upea Cape Point sekä jännitystä tarjoava sukellus häkissä Atlantin valtamereen valkohaiden sekaan kruunasivat upean kongressimatkamme sekä saivat aikaan sen, että menetin sydämeni tuolle rytmikkään rumpumusiikin maalle ja haluan ehdottomasti palata jonain päivänä vielä takaisin – kuka tietää, ehkä tekemään työtä psykologina hieman erilaisten ongelmien pariin.

Suuret ja lämpimät kiitokset kuuluvat Ninalle, joka alunperin esitteli meille idean lähteä matkaan, sekä ennen kaikkea Psykologien yhteistyöjärjestö ry:lle PYRY:lle ja Keski-Suomen psykologiyhdistys ry:lle KePsylle apurahoista, jotka tekivät matkamme mahdolliseksi. Niiden ansiosta tuo vielä vuosi sitten niin kaukaiselta tuntunut matka muuttuikin yhdeksi hienoimmista kokemuksista, jonka olen saanut elää. Suuret kiitokset myös matkakumppanilleni, uudelle ystävälleni Leenalle, jonka kanssa sain seikkailla läpi upeiden kokemusten, jotka nostavat hymyn huulilleni varmasti vielä vuosienkin

Teitä, arvoisat opiskelijakollegani, en voi tarpeeksi kannustaa tarttumaan vastaaviin tilaisuuksiin tulevaisuudessa. Ottakaa rohkeasti selvää vaihtoehdoista, innostukaa ja lähtekää mukaan kansainvälisiin kongresseihin. Kokemuksia ja elämyksiä kannattaa hamstrata, tietoa ja uusia näkökulmia haalia ja uusia tuttavuuksia solmia niin ammattiin liittyen kuin elämässä muuten. Itse totesin tapahtuman, jossa on tuhansia kollegoja ympäri maailman, olevan mitä mainioin tapa toteuttaa noita kaikkia!

P.S. ICP 2016 järjestetään Japanin Yokohamassa. Siellä nähdään, vai mitä?! ☺

HAASTATTELU

Stimuluksen syntymä

Emeritusprofessori Isto Ruoppilaa voi kutsua Stimuluksen isäksi. Ilman häntä Jyväskylässä olisi varmaan jokin psykologian ainejärjestö, mutta sen nimi ei olisi Stimulus eikä se täyttäisi vielä 50 vuotta.

Teksti Arimo Kerkelä / Kuva Ville Kotimäki

Vuonna 1962 Jyväskylässä ei ollut monitieteellistä yliopistoa, vaan kasvatusopillinen korkeakoulu. Koska aloja oli vähän, ei ainejärjestöillekään ollut juuri kysyntää. Stimulus onkin yksi Jyväskylän ensimmäisistä ainejärjestöistä.

Oman ainejärjestön perustamista ehdotti **Isto Ruoppila**, joka oli aloittanut työt assistenttina Jyväskylän psykologian laitoksella vuonna 1959.

”Opiskelin Helsingissä maisteriksi ja olin siellä ainejärjestö Kompleksissa ensin hallituksessa ja sitten yhden vuoden puheenjohtajana. Sen jälkeen siirryin Jyväskylään psykologian assistentiksi **Martti Takalan** pyynnöstä”, tänä vuonna kunniajäseneksi nimitetty Isto Ruoppila kertoo.

Ruoppila ihmetteli, ettei Jyväskylässä ollut psykologian opiskelijoille vielä omaa järjestöä. Hän puhui asiasta myös vanhemmille opiskelijoille, joita tapasi opetuksen yhteydessä.

”Sanoin, että täältä puuttuu tämmöinen. Kun Turussa on oma järjestönsä ja Tampereelle ilmeisesti oli perustettu, ei Jyväskylä voi jäädä huonommaksi”, emeritusprofessori muistelee.

Uuden järjestön nimestä järjestettiin kilpailu. Nimiehdotuksia sai jättää nimettömänä kirjekuorissa.

”Sattuipa käymään niin, että tämä minun ehdotukseni sai siellä suosion. En ollut sitä itse päättämässä, eivätkä varmaan kuoria avatessaan tienneet että olin ehdottanut”, nimen Stimulus keksijä kertaa.

Isto Ruoppila puhumassa Stimuluksen vuosijuhlilla

Opiskelijat ovat pyörittäneet Stimulusta alusta asti. Ruoppila sanoo toimineensa nuoren järjestön mentorina, jolta kysyttiin tarvittaessa apua ja ideoita.

”Rohkaisin opiskelijoita ja joku joskus kyseli, että mitä Kompleksi teki Helsingissä.”

Kompleksi oli järjestänyt opintomatkoja sekä vierailuja erilaisiin psykologin toimipisteisiin, koska ammatin sovellutukset jäivät opetuksessa vähälle huomiolle. Esimerkin innoittamana myös Stimulus aloitti opintomatkat.

Isto Ruoppila on tehnyt pitkän uran kehityspsykologian parissa Jyväskylän yliopiston psykologian laitoksella. Hän toimi ensin assistenttina ja lehtorina. Hänet nimitettiin professoriksi vuonna 1971, mutta sitä ennen hän oli sijaistanut samaa virkaa jo useamman vuoden.

Ruoppila jäi eläkkeelle vuonna 2000. Työnteko ei kuitenkaan loppunut siihen, vaan hänellä on Ylistönmäelläkin oma työhuone. Laitoksella työskennellessään Ruoppila seurasi Stimuluksen toimintaa satunnaisesti.

”Olen sitä lehteä seurannut, mutta en paljoa sen enempää. Mitä nyt satuin näkemään ilmoitustaululla ja muualla viestejä aikanaan, mutta en sen järjestelmällisemmin.”

Laitoksella työskennellessään Ruoppila ei puuttunut Stimuluksen päätöksentekoon. Emeritusprofessori korostaa, että Stimulus on opiskelijoiden omissa käsissä.

”Tämä asia rakentuu opiskelijoiden omaan kiinnostukseen ja aktiivisuuteen.”

Mitä tapahtui vuonna 1962?

- Presidentti Urho Kekkonen valittiin toiselle kaudelle
- Ensimmäinen James Bond -elokuva Dr. No ilmestyi
- Kuuban ohjuskriisi hiersi Yhdysvaltain ja Neuvostoliiton välejä
- The Rolling Stones perustettiin
- Syntyneitä: Jim Carrey, Seppo Räty, Timo Soini, Tom Cruise, Michael Monroe, Andy McCoy ja MC Hammer

Muistoja Stimulu

> Järjestimme arpajaiset, joissa jokainen arpa voitti lasin viiniä

Aloittaessani opiskelut Jyväskylän kasvatusopillisessa korkeakoulussa 1960-luvun alussa oli korkeakoulussa opiskelijoita noin 800. Omat opintoni aloitin silloisessa opettajanvalmistuslaitoksessa. Samaan aikaan aloin opiskella myös korkeakoulun ainoan tiedekunnan puolella psykologiaa ja kasvatus- ja opetusoppia (kasvatustiedettä). Hieman myöhemmin siirryin kokonaan tiedekunnan puolelle. Kasvatustieteellisessä osastossa saattoi opiskella mainittujen aineiden lisäksi suojelu- ja parantamiskasvatusoppia (erityispedagogiikkaa), jota monet meistä opiskelivat. Itse otin kolmanneksi aineekseni lähinnä historian opettajiksi opiskeleville räätälöidyn yhteiskuntatieteen, jossa puolet oli valtio-oppia ja puolet kansantaloustiedettä. Sosiologia tuli opetusohjelmaan vuonna 1963, jolloin otin sen aineyhdistelmääni ja sittemmin myös pääaineeksi.

Silloinen opiskelijoiden sosiaalinen toiminta tapahtui lähinnä osakuntien piirissä ja ylioppilaskuntakin pienessä opiskelijayhteisössä oli suhteellisen lähellä. Ainejärjestöt olivat uusi tulokas ja niistä tulikin esimerkiksi ylioppilaskuntavaaleissa ensimmäinen ”radikaali” vaihtoehto osakunnille. Poliittisia opiskelijajärjestöjä alkoi syntyä hieman myöhemmin. Stimulus syntyi alun perin psykologian ainejärjestöksi, mutta kun se oli osaston piirissä ainoa, se toimi alkuvaiheessa koko osaston opiskelijoita kokoavana järjestönä – olivathan useimpien aineyhdistelmätkin osapuilleen samoja. Opiskelijamäärän ja eri oppiaineiden valintamahdollisuuksien kasvaessa tuli ainejärjestöjen eriytyminenkin vähitellen mahdolliseksi.

Toiminnan alkuvaiheessa keskeisenä edunvalvonta-asiana pidimme esillä tutkinnon nimikkeen muuttamista. Nimike oli kasvatustieteen kandidaatti, jonka suoritettuaan saattoi ostaa maisterin arvonimen. Kandidaattihan oli muillakin aloilla loppututkinnon tutkintonimike ja maisteri erikseen lunastettava ja promootiossa juhlallisesti luovutettava arvonimi. Tutkinnon statusta kohottaakseen korkeakoulu oli asettanut kasvatustieteen kandidaatin tutkinnon vaatimukseksi kahden laudaturarvosanan suorittamisen eli nykyiset syventävät opinnot kahdessa aineessa. Nimike oli kuitenkin sen ajan yhteiskunnassa huonosti tunnettu ja siksi toivoimme paremmin tunnettuja filosofian tai yhteiskuntatieteen tutkintonimikkeitä. Opiskelijajärjestön ponnistelut eivät siinä vaiheessa johtaneet tulokseen. Yliopistoksi nimensä muuttaneen korkeakoulun kasvu, oppiaineiden lisääntyminen ja monipuolistuminen ja niitä seurannut tutkintonimikkeiden eriytyminen on kuitenkin aikaa myöten silloisen ongelmamme hoitanut.

Alkuvaiheessa toimittiin varsin aktiivisesti myös yhteisten vapaa-ajan tilaisuuksien järjestämiseksi. Tilaisuuksissa olivat usein läsnä myös useimmat psykologian laitoksen opettajat, mikä edelleen vahvisti opiskeluyhteisön familiaarista tunnelmaa. Sen ajan tiukka alkoholilainsäädäntö aiheutti ongelmia viinitarjoilun suhteen ja keksimme siihen mielestämme näppärän kiertotien. Järjestimme arpajaiset, joissa jokainen arpa voitti lasin viiniä. Kun kerroimme ideastamme Helsingissä oikeustiedettä opiskeleville ystäville, oli vastaus tyly: ”selvää viinakauppaa!”, joka oli ankarasti kiellettyä. Viranomaisten kanssa emme kuitenkaan joutuneet hankaluuksiin, ainoat ongelmat taisivat olla seuraavina aamuina yksilötasolla koettuja.

Tärkeällä sijalla toiminnassa olivat myös kontaktit muiden yliopistojen psykologian opiskelijoiden sisarjärjestöihin. Erityisen läheiset suhteet kehkeytyivät Turun yliopiston psykologian opiskelijoihin ja vierailuja tehtiin molempiin suuntiin. Kontakteja oli myös helsinkiläisiin ja mieleen jäi erityisesti silloisen psykologian opiskelijan **Kaarle Nordenstrengin** arvio, jonka mukaan psykologian opetus Jyväskylässä oli silloin kokonaan toisella, korkeammalla tasolla kuin Helsingissä. Olihan professorina hyvin nuorena tehtävään nimitetty **Martti Takala**, kun taas Helsingin professorit olivat ”vanhoja partoja”. Psykologian

uksen alkuajoilta

Psykologian laudaturvaiheessa meitä oli vain kaksi opiskelijaa

opiskelussa varmasti toteutuikin yksi korkeakoululaitoksen hajasijoituksen suurimmista eduista: nuori, vireä ja tutkimuksen uusimmista virtauksista hyvin perillä oleva opettajakunta.

Yksi kaikkein mieliinpainuvimmista aktiviteeteista oli Stimuluksen matka Ruotsiin, Tukholman ja Uppsalan yliopistoihin tutustumaan. Tukholmasta jäi erityisesti mieleen professori **Marianne Frankenhäuserin** esitys, joka laajensi huomattavasti käsitystämme siitä, mitä psykologia on ja mitä se voi tutkia. Frankenhäuserhan on tietääkseni edelleen tunnettu kokeellisen psykologian tutkija. Siihen aikaan ei ollut opiskelijoille tarkoitettuja kansainvälisiä Erasmuksen tapaisia vaihto-ohjelmia. Käytännössä ainoita olivat Asla-stipendit Yhdysvaltoihin, mutta niihinkin oli mahdollisuus vain varttuneemmilla opiskelijoilla tai jo valmistuneilla. Kansainvälisyyttä piti harjoittaa omatoimisesti ja tietyllä tavalla Stimulus siinä onnistui, vaikka saavutus nykypäivän näkökulmasta tuntuukin varsin vaatimattomalta.

Opiskelu ja toiminta Stimuluksen piirissä muodostivat toisiaan tukevan kokonaisuuden. Silloin solmitut ystävyyssuhteet niin opettajiin kuin opiskelutovereihinkin ovat jatkuneet näihin päiviin asti. Olen omille lapsilleni ja seuraavallekin sukupolvelle omana kokemuksenani todennut, että opiskeluaika oli elämän parasta aikaa. Sitä se oli mm. juuri opiskelijoiden omissa yhteisöissä saatujen kokemusten ansiosta.

KALEVI KIVISTO
Stimuluksen puheenjohtaja 1963

Kirjoittaja on Stimuluksen kunniajäsen, joka on tehnyt mittavan uran politiikassa ja erinäisissä edustustehtävissä.

Aloitin opintoni Jyväskylän kasvatusopillisessa korkeakoulussa 1958, jolloin Jyväskylässä aloitettiin oppikoulun opettajien valmistus sekä perustettiin filosofinen tiedekunta ja siihen historiallis-kielitieteellinen osasto. Sen seurauksena aloituspaikkojen määrä nousi ja korkeakoulun opiskelijamäärä kasvoi. Aloitin itse opintoni suomen kielessä, kirjallisuudessa ja psykologiassa, mutta vaihdoin pääaineeni toisen opintovuoden syksyllä psykologiaan.

Jyväskylässä ei ollut ainejärjestöjä, koska Jyväskylän kasvatusopillinen korkeakoulu oli ollut vain silloisten kansakoulunopettajien koulutuslaitos. Professori **Martti Takalan** pitämällä psykologian peruskurssilla, joka kesti koko lukuvuoden 1958-59, olivat kaikki opettajankoulutuksessa olevat, mutta heistä vain pieni joukko opiskeli approbatur-arvosanaa varten. Cum laude approabtur -opinnoissa oli muutamia opettajankoulutuksessa olevia sekä uuteen tiedekuntaan tulleita, muun muassa historian opiskelijoita, mutta psykologian laudaturvaiheen opinnoissa meitä oli vain kaksi opiskelijaa: edesmennyt Koulutuksen tutkimuslaitoksen metodologian professori **Raimo Konttinen** ja minä.

Vähitellen psykologian opiskelijoiden määrä kasvoi. Olin itse jo pienilukuisessa opettajien joukossa assistenttina syksyllä 1961 opintojen ohella. Lisäksi olin pienen vauvan äiti ja toinen vauva syntyi 1964. Vapaa-aikaa ei ollut. Siksi kosketukseni Stimuluksen perustamiseen ja opiskelijatoimintaan jäi hyvin hataraksi. Opettajan perspektiivistä olen nähnyt, että Stimulus on tehnyt arvokasta työtä sekä opiskelijoiden piirissä että psykologian laitoksen kehittämisen hyväksi. Parhaat onnitteluni 50-vuotiaalle Stimulukselle.

LEA PULKKINEN

Kirjoittaja on psykologian emeritaprofessori ja Stimuluksen kunniajäsen, joka tunnetaan mm. Lapsesta aikuiseksi -pitkittäistutkimuksesta.

Martti Takala - mies kaiken takana

Ei ole sattumaa, että kaikkien kunniajäsenten puheissa ja kirjoituksissa toistuu professori **Martti Takalan** (1924-2012) nimi. 6. tammikuuta tänä vuonna menehtyneellä Takalalla oli valtava vaikutus niin suomalaisen psykologian kuin Jyväskylän yliopistonkin kehitykseen.

Martti Takala nimettiin sieluntieteen professoriksi Jyväskylän kasvatusopilliseen korkeakouluun vuonna 1954. Hän oli virkaan astuessaan vasta 29-vuotias. Stimuluksen kunniajäsenet kehuvat nuoren professorin erittäin laadukasta opetusta, jossa huomioitiin alan uusimmat tutkimustulokset.

Myös se, että silloisen tieteenhaaran ja opinahjot nimet tuntuvat nyt vierailta, on pitkälti Takalan ansiota. Hän vaihtoi sieluntieteen nimen psykologiaksi ja oli keskeisessä asemassa, kun korkeakoulu muuttui Jyväskylän yliopistoksi vuonna 1966.

Takala on ainoa psykologian professori, joka on toiminut Jyväskylän yliopiston rehtorina. Hän työskenteli rehtorina ensin vuosina 1963-67 ja toistamiseen 1982-88.

Ensimmäisenä valtakautenaan hän oli muovaamassa kasvatusopillisesta korkeakoulusta monialaista yliopistoa. Tuona aikana yliopistoon perustettiin kasvatustieteellinen, historiallis-kielitieteellinen ja matemaattis-luonnontieteellinen osasto sekä liikuntakasvatuksen opintosuunta.

Martti Takala kehitti psykologian tutkimusta ja opetusta Suomessa. Hän painotti yliopistojen välistä yhteistyötä. Takalan ponnistukset raivasivat tietä myös psykologian yliopistoverkosto Psykonetille.

ARIMO KERKELÄ

Liity kannatusjäseneksi!

Onko opiskeluaikasi ohi? Ei se mitään, sillä nyt voit liittyä **Stimuluksen kannatusjäseneksi**! Kannatusjäseniksi voivat ryhtyä yksilöt ja yhteisöt, jotka eivät vielä järjestöön muuten kuulu.

Stimuluksen kannatusjäsenenä tuet toimintaamme, etkä itsekään jää puille paljaille. Kannatusjäsenet kutsutaan Stimuluksen vuosijuhliin sekä joka vuosi yhteen juuri heille suunnattuun tapahtumaan. Tänä syksynä Stimulus juhlistaa 50-vuotista taivaltaan.

Kannatusjäsenyyden hinta on 30 euroa kolmelta vuodelta tai 100 euroa ikijäsenyydestä. Maksun voit maksaa Stimulus ry:n tilille 529002-40142909 viitenumerolla on 1203 (ikijäsenyys) tai 1232 (kolme vuoden jäsenyys). Liittyessäsi ota yhteyttä sihteeriimme Kristiina Heiskaseen (kristiina.n.m.heiskanen@student.jyu.fi).

Onnea menneelle ja tulevalle

Ärsykkeestä tuli pyyntö minulle kirjoittaa lehden juhlanumeroon. Psykologiliiton opiskelijasihteerinä en oikeastaan voinut pyynnöstä kieltäytyäkään, joten tässä ollaan. Lupaan tehdä parhaani välttääkseni keski-ikäiselle velvollisuudentunnosta luriteltavat säkeet. Iästään huolimatta Stimulus on ikinuori… hetkinen… Et nähnyt mitään.

Haluaisin kovasti onnitella Stimulusta 50-vuotista historiaa ylistävin tarinoin. Valitettavasti vuoden 2009 SPOLympialaisia edeltävä aika on päässyt unohtumaan. Minulla ei ole käytettäväni historiikkia, enkä voi nojautua kanssaopiskelijoitteni parempaan muistiin. En voi merkittävien ex-stimppalaisten tapaan kertoa Ärsykkeessä radikaalista maailmanparantajasta, tai torua nykyisiä stimppalaisia velttoudesta.

Jotain kuitenkin tiedän Stimuluksen lähihistoriasta. Tiesitkö, että Jyväskylässä järjestettiin vuonna 1996 järjestyksessään 10. EFPSA kongressi? Teille, jotka ette tiedä mitä tämä tarkoittaa: Jyväskylässä järjestettiin siis Euroopan psykologian opiskelijoiden viikon mittainen kongressi. Stimuluksella on siis vanhoja perinteitä myös kansainvälisestä yhteistyöstä, joka vaikuttaa olevan jälleen kovassa nousussa Jyväskylässä.

Heräsin aikoinaan ihmettelemään sitä, että miten ihmeessä oma ainejärjestöni Kompleksi on jo yli 60 vuotta vanha, emmekä tiedä sen aikaisemmista vuosista lähes mitään. Meillä on toki 50-vuotishistoriikki, josta voi lukea miten sosialistisen aatemaailman omaksuneet nuoret intellektuellit taistelivat pahaa kapitalistista kvantitatiivista tiedettä vastaan. Silti päässä kolkuttaa, että paljon on varmasti myös jäänyt pois kansien välistä, ja kadonnut (ikiajoiksi?). Pyrkikää siis säilyttämään edes jonkinlainen rekisteri kaikesta toiminnasta, johon ryhdytte. Eikö olisi kiinnostavaa katsoa vuoden 1970 tapahtumakalenteria?

> Stimuluksessa on siis tehty jotain oikein.

Stimulus on pysynyt kasassa kunnioitettavat 50 vuotta. Tätä saavutusta ei pidä väheksyä. Se on edellyttänyt, että uusi polvi on ottanut paikkansa alati vaihtuvassa hallituksessa vuodesta toiseen. Tavattuani psykologian opiskelijoita lähes kaikista Euroopan maista voin sanoa, että ei ole ollenkaan itsestäänselvyys, että opiskelijat haluavat sijoittaa energiansa juuri ainejärjestöön. Stimuluksessa on siis tehty jotain oikein.

Ainejärjestötoiminta on tärkeää opiskelijoille hyvin monella tavalla, mutta en lähde kirjaamaan listaa. Haluan omalta osaltani korostaa niiden merkitystä tärkeiden kommunikaatiotaitojen oppimisessa, identiteetin muodostuksessa ja opiskelijoiden valmentamisessa tulevaa työelämää varten. Oppikirjojen hallitseminen ja psykologisen tiedon soveltaminen ei riitä työelämässä menestymiseen. Ainejärjestöissä opittu osaaminen yhdistystoiminnasta ja ryhmissä työskentelystä on hyvin keskeistä osaamista myös työelämässä.

Vuonna 1957 entiset opiskelijat päättivät paikata valmistumisen jälkeisen tyhjiön luomalla psykologeille yhteisen edunvalvontajärjestön. Psykologiliitto syntyi siis entisten opiskelija-aktiivien toimesta. Me opiskelijat olemme psykologian, Psykologiliiton ja osaltamme myös yhteiskunnan tulevaisuus. Jonain päivänä psykologian laitokset ja Liitto ovat meidän johdossamme. Me olemme, ja olemme aina olleet parhain mahdollinen sijoituskohde.

Onnittelen omalta osaltani Stimulusta loisteliaasta 50-vuotisesta historiasta, ja toivotan kaikille jäsenille yhtälailla onnea ja menestystä tulevaisuudessa.

VILLE RITOLA
Psykologiliiton opiskelijasihteeri

Vuosijuhlat kuvina

Stimulus ry:n 50-vuotisjuhlat järjestettiin Vesilinnassa 27. lokakuuta. Ilta tarjosi osallistujille erinomaista ruokaa, hienoa tunnelmaa ja hyvää seuraa.

Kuvat Ville Kotimäki

Pöydistä löytyi ottimien ja ohjelman lisäksi myös tilaisuuden haalarimerkki.

Ennen pääjuhlaa pidettiin hallituksen ja kutsuvieraiden cocktail-tilaisuus. Dumppi antoi Stimulukselle lahjaksi pulkan.

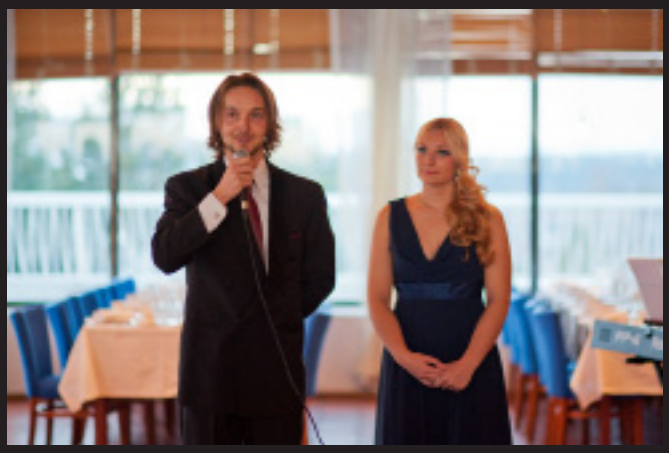

Illan juonsivat Sameli Järvisalo ja Valentina Trifoglio.

Omaa istumapaikkaansa sai etsiä pöytäkartasta.

Illan lauluesityksistä vastasi Anni Rantanen Jane-Veera Paakkolanvaaran säestämänä.

Musiikkia kuultiin muutenkin. Ohjelmavihkosen kappaleita sai ehdottaa yhdessä laulettavaksi.

Stimuluksen ensimmäiset kunniajäsenet julkistettiin juhlassa. Kunniajäseneksi nimetty Lea Pulkkinen muisteli alkuaikojaan psykologian laitoksella.

Paikalla oli reilut sata juhlijaa.

Osa osallistujista innostui askartelemaan konjakkikorvia.

Lopuksi vuorossa oli vapaa sana. Mikkiin tarttui myös Steve Jo... eikun siis Aarno Laitila.

“Eilisillan perusteella mä tiedän mikä tähän porukkaan vetoaa.

Professori Heikki Hämäläinen perusteli Psykologia 2012 -kongressissa, miksi posteriesittelyiden yhteydessä on viinitarjoilu.

PSYKOLOGIT PERIMMÄISEN KYSYMYKSEN ÄÄRELLÄ

MONTAKO PSYKOLOGIA TARVITAAN VAIHTAMAAN LAMPPU?

Paremmat luentomuistiinpanot

Lisää otteita erään opiskelijamme vihosta

Kuva: Ville Kotimäki

Hallitusvisa

Luuletko tuntevasi Stimpan hallituslaiset? Aloita kohdasta 1 ja testaa tietämyksesi kiperässä kymmenen kysymyksen hallitusvisassa!

Takana: koulutusvastaava Marju Keltikangas, rahastonhoitaja Maiju Uusipaikka, tapahtumavastaava Niina Lukkarila, yritysvastaava Noora Kouvo ja tapahtumavastaava Jenni Puustinen. Keskirivissä: liikuntavastaava Nina Lindgren, sihteeri Kristiina Heiskanen ja koulutuspoliittinen vastaava Noora Mäkelä. Edesssä: tiedotusvastaava Arimo Kerkelä, puheenjohtaja Johanna Pekkala ja varapuheenjohtaja Kalle Metsovuori.

1. Ensimmäinen kyssäri, tästä se lähtee! Montakos jäsentä Stimuluksen hallitukseen kuuluu?

a) **Kymmenen.** Siirry kohtaan 8.
b) **Yksitoista.** Siirry kohtaan 4.

2. Kuka seuraavista hallituslaisista EI ole toiminut psykan tutorina?

a) **Puheenjohtaja Johanna Pekkala.** Siirry kohtaan 5.
b) **Taloudenhoitaja Maiju Uusipaikka.** Siirry kohtaan 9.
c) **Koulutuspoliittinen vastaava Noora Mäkelä.** Siirry kohtaan 11.

3. Kuka hallituslainen harrastaa vapaa-ajallaan muun muassa sirkusta?

a) **Liikuntavastaava Nina Lindgren.** Siirry kohtaan 14.
b) **Tiedotusvastaava Arimo Kerkelä.** Siirry kohtaan 6.
c) **Yritysvastaava Noora Kouvo.** Siirry kohtaan 13.

4. Oikein! Vastaus oli laskettavissa myös kuvasta, mutta tämä olikin tällainen kevyt aloitus. Lisäksi Stimpassa on kymmeniä muita pestejä hallituksen ulkopuolella. Siirry kohtaan 2.

5. Nope, Johanna puuhasteli tutorina vuosi sitten. Palaa kohtaan 2.

6. Huti meni, Arimon ykköslaji on kalpamiekkailu. Palaa kohtaan 3.

7. Moniko nykyisistä hallituspestiläisistä oli mukana jo viime vuoden hallituksessa?

a) **Kolme.** Siirry kohtaan 10.
b) **Viisi.** Siirry kohtaan 12.

8. Väärin, väkeä on hieman enemmän. Palaa kohtaan 1.

9. Bingo! Yhteensä neljä hallituslaista on puuhastellut tutorina. Heistä Johanna ja Noora olivat tutoreina vuosi sitten, tänä syksynä fukseja vastaanottivat varapuheenjohtaja Kalle Metsovuori ja tiedotusvastaava Arimo Kerkelä. Siirry kohtaan 3.

10. Kohilleen kolahti! Puheenjohtaja Johanna oli aiemmin sihteerinä ja varapuheenjohtaja Kalle yritysvastaavana. Vain kesken viime kauden aloittanut tiedotusvastaava jatkoi pestissään. Jatka kohtaan 15.

11. Pieleen meni, Noora oli yksi syksyn 2011 tutoreista. Palaa takaisin kohtaan 2.

12. Ei aivan. Monella hallituslaisella on kyllä ollut aiempiakin pestejä Stimpassa, mutta vain harvoilla hallituksessa. Palaa kohtaan 7.

13. Oui! Oman harrastelun lisäksi Noora myös opettaa sirkusta opintojensa ohessa. Voit jatkaa kohtaan 7.

14. Njet! Liikuntavastaava harrastaa kyllä liikuntaa monipuolisesti, mutta sirkus ei harrastuksiin kuulu. Palaa kohtaan 3.

15. Millä seuraavista lempinimistä varapuheenjohtaja Kalle Metsovuori myös tunnetaan?

a) Pärl. Siirry kohtaan 17.
b) Tapsa. Siirry kohtaan 22.
c) Emma. Siirry kohtaan 19.

16. Santeri Alkion mukaan nimetyssä kansanopistossa on opiskellut kyllä useampi hallituslainen. Palaa kohtaan 18.

17. Ehei. Pärliksi kutsutaan puheenjohtaja Johanna Pekkalaa. Helmipöllöön (ruotsiksi pärluggla) viittaava nimitys keksittiin viime vuonna, kun yökukkuja Johanna lähetteli tehtäväänsä kuuluvia sähköposteja vielä aamuyöllä. Palaa kohtaan 15.

18. Ja sitten takaisin lukujen pariin. Moniko hallituslainen on opiskellut aiemmin Alkio-opistossa?

a) Ei kukaan. Siirry kohtaan 16.
b) Kolme. Siirry kohtaan 20.

19. Ja se on oikein! Aikasi hämmästeltyäsi voit jatkaa kohtaan 18.

20. Juurikin näin. Sekä puheenjohtaja Johanna Pekkala, sihteeri Kristiina Heiskanen että koulutusvastaava Marju Keltikangas ovat opiskelleet ennen yliopistoa Korpilahdella. Jatka kohtaan 21.

21. Ketkä uusivat Stimuluksen logon keväällä 2012?

a) Johanna Pekkala, Noora Mäkelä ja Arimo Kerkelä. Siirry kohtaan 26.
b) Johanna Pekkala, Noora Kouvo ja Arimo Kerkelä. Siirry kohtaan 25.

22. Tapsa ei ole Kallen lempinimi, vaan puheenjohtajan lanseeraama nimitys tapahtumavastaavista. Palaa kohtaan 15.

23. Stimuluksen hallitus vietti vuosittaista virkistäytymisiltaansa syyskuun alussa. Kenen illanvietto päättyi terveyskeskukseen?

a) Varapuheenjohtaja Kalle Metsovuoren. Siirry kohtaan 27.
b) Tapahtumavastaava Niina Lukkarilan. Siirry kohtaan 35.
c) Tapahtumavastaava Jenni Puustisen. Siirry kohtaan 34.

24. Kenellä hallituslaisella on pohjoisin kotipaikka?

a) Puheenjohtaja Johanna Pekkalalla. Siirry kohtaan 28.
b) Koulutusvastaava Marju Keltinkankaalla. Siirry kohtaan 29.

25. Yritysvastaava-Noora on piirtänyt Stimuluksen uusimmat haalarimerkit, mutta logon päivittämiseen hän ei osallistunut. Palaa kohtaan 21.

26. Jepulis, muutama kysymys vielä! Logon hahmo (jonka alkuperä löytyy Ärsykkeestä 2/2011) säilytti paikkansa, mutta piirrettiin kokonaan uusiksi alkuperäistä mukaillen. Sen sijaan otuksen ympärys teksteineen vaihtui. Jatka kohtaan 23.

27. Hösh, Kallella on alibi. Mies hengaili tutorina fuksien tutustumisillassa eikä osallistunut virkistäytymisiltaan. Palaa kohtaan 23.

28. Pitää paikkansa. Johanna on kotoisin Lapin perukoilta, tarkemmin sanottuna Ivalosta. Viimeisen kysymyksen löydät kohdasta 36.

29. Marju on kotoisin Alajärveltä, Etelä-Pohjanmaalta. Pohjoisin kotipaikka se ei kuitenkaan ole. Palaa kohtaan 24.

30. Rosvosektori! Eli siis väärä vastaus, palaa kohtaan 36.

31. Mites sinä tänne päädyit? Tämä on piilotettu kohta 31, johon ei pääse visailussa mitään reittiä. Nyt kun kerran luet tätä, voin paljastaa että tietovisan konsepti on kopioitu suoraan Valituista Paloista. Älä kerro kenellekään.

32. Ois voinut olla! Tai sitten ei. Joka tapauksessa palaa kohtaan 36.

33. Onneksi olkoon, läpäisit visan! Oikea lottorivi oli siis 1-4-2-9-3-13-7-10-15-19-18-20-21-26-23-34-24-28-36-33.

34. Niinhän siinä pääsi käymään. Korkkarikäppäilyyn kyllästynyt Jenni koitti kävellä kotiin ilman kenkiä, mutta astui rikkinäisen pullon päälle. Haava tikattiin ja seuraavat päivät Jenni kulki stimpankeltaisten kyynärsauvojen kanssa. Jatka kohtaan 24.

35. Ehei, Niina selvisi vauhdikkaan illan päätteeksi ehjänä kotiin. Palaa kohtaan 23.

36. Kuka hallituslainen ei koskaan käynyt lukiota, vaan valmistui ammattikoulusta ajoneuvoasentajaksi?

a) Tapahtumavastaava Niina Lukkarila. Siirry kohtaan 33.
b) Sihteeri Kristiina Heiskanen. Siirry kohtaan 30.
c) Varapuheenjohtaja Kalle Metsovuori. Siirry kohtaan 32.

Mitä eroa on Mount Everestillä ja Ylistönmäellä?
- Toisen huipulle kapuaminen on valtava saavutus, toinen sijaitsee Himalajalla.

Mitä opintoneuvoja sanoi baaritiskillä?
- Anna Karhu.

Puuhatehtävä!

Markku Penttonen on uppoutunut liian syvälle keskushermoston syövereihin. Auta dosentti takaisin ihmisten ilmoille!

ÄRSYTTÄÄ-palsta

”Ärsyttää kun AINA sataa!”

”ÄRSYTTÄÄ kun ihmiset varaa hyllyssä olevia kirjoja niin ei voi uusia omia lainoja vaan pitää raahautua kirjastolle palauttamaan ja lainaamaan sama kirja! mikä järki...!?”

”Kavereita ei näe missään, kun niillä on niin kiire :´(”

”Ärsyttää kun niin tavallinen ja luonnollinen asia kun syöminen voi aiheuttaa ihmiselle ahdistusta ja ongelmia.”

”Kaukosuhde! Maailman epäreiluus! Teksasilaisten punaniskojen suhtautuminen vegaaneihin ja ateisteihin! Paavi! Opiskelijoiden ajaminen ahtaalle! Teleportaation olemassaolemattomuus! Päivi Räsänen! Oma laiskuus ja saamattomuus! Akateeminen ahdistus!”

”Ärsyttää, koska haalarimerkkien ompelu on perseestä!”

”Ärsyttää kun ihmiset joilla on pyörässä jalka parkkeeraavat pyöränsä pyöräparkkiin, mutta kuitenkin käyttävät pyörän jalkaa ja vievät näin tilan kahdelta pyörältä.”

”ÄRSYTTÄÄ että kaikki Stimuluksen bileet on jossain Escapessa. Olis edes joskus jossain istuskelubaarissa.”

”Hyvin ärsyttäviä ovat lasinsirut kävelyja pyöräteillä tai oikeastaan missä tahansa, kuten baarin lattiallakin tai vesilasissa, mistä myös kerran löysin kyseisen ärsytyksen aiheen! Polkupyörällä ajellessa pitäisi omistaa useammat silmät, toiset tarkkailemaan liikennettä ja ihmisvilinää ja missä sattuun kulkevia jalankulkijoita, jotka luulevat omistavansa maailman, eivätkä väistä yhtäään...niin ja ne toiset silmät tollottamaan maata, ettet vaan taas viiletä menemään lasinsirujen päältä uhaten jo muutenkin huonossa kunnossa olevia pyöränrenkaitasi. Sirut ovat myös hyvin tympeitä eläinystäviämme ja heidän tassujaan kohtaan!! Joten miksi, miksi niitä pulloja pitää heitellä ja särkeä ympäriinsä!”

”Kun kerrankin yrittää tehdä kurssitehtävät ajoissa alta pois niin kyllä vaan toisen kurssin opettaja keksii antaa kivan esseen parhaimmillaan ylihuomiseksi!”

”Ärsyttääääääää ne yo-liikan ohjaajat, jotka eivät osaa vetää jumppia musiikin tahdissa, vaan menevät aivan väärässä tahdissa ja vaihtavat liikettä kesken tahdin. Jos ei ole nuottikorvaa, niin jättäkää se musa pois!”

”Se, että miehistä ei ota selvää!”

”Ärsyttää! Se että pääaineeni vaihduttua laitoksen tulossuuntautuneisuus tulee näin yllätyksenä. Opiskelijan oma henkinen hyvinvointi ja jaksaminen on yhtä tärkeää ellei tärkeämpääkin kuin opiskelusaavutukset. Ilman fyysisiä ja henkisiä resursseja tuskin meistä kukaan valmistuisi ajallaan!”

”Opiskelijoiden liika alkoholinkäyttö.”

”Ärsyttää sosiaalityön perusopinnot, super tylsiä kursseja ja miljoona kirjaa luettavana!”

”Mua ärsyttää, kun ihmisiä ärsyttää niin pienet asiat. Maailmassa on oikeasti tosi isojakin murheita kuten sodat, sairaudet, nälänhätä ja ihmisoikeuksien rikkominen. Mutta toisaalta tätä ’ärsyttää’ palstaa on hauska lukea.”

ÄRSYKE ilmestyy seuraavan kerran keväällä. Ensi ÄRSYKKEESSÄ puhutaan mm. ÄRSYKKEESTÄ.
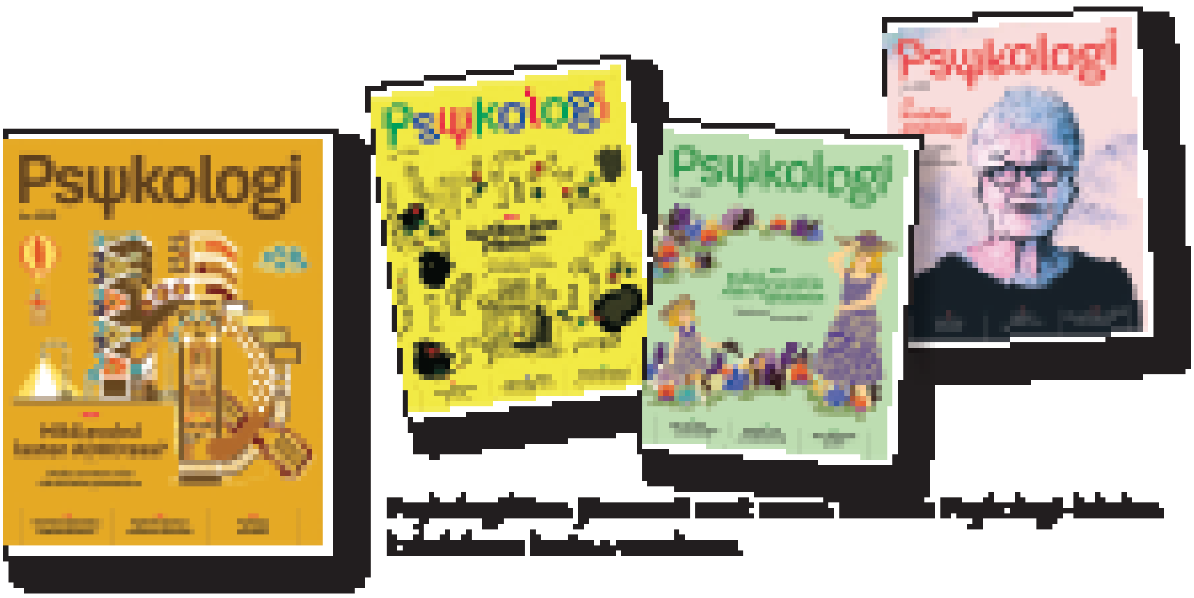
Psykologiliitto onnittelee 50-vuotiasta Stimulusta!